

Horváth Attila

A veszélyhelyzet közjogi és jogalkotási dilemmái – mérlegen az Alaptörvény 53. cikke

Milyen közjogi és jogalkotási dilemmák merültek fel a 2020. márciusi veszélyhelyzettel kapcsolatban?

Vajon tényleg alaptörvény-ellenesen került kihirdetésre a veszélyhelyzet?

Milyen érvek szólnak amellett, hogy az Alaptörvény és a katasztrófavédelmi törvény nincs összhangban?

Elemi csapás-e a koronavírus?

Mi alapján minősíthető „hibrid” rendeletnek a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelet?

Milyen kifogások emelhetők az Alaptörvény 53 cikkének belső koherenciájával szemben?

Milyen értelmezési problémák merül(het)tek fel a veszélyhelyzet – pontosabban a veszélyhelyzeti kormányrendeletek hatályának – meghosszabbítása során?

Mennyiben jelent megoldást a fenti problémákra az Alaptörvény kilencedik módosítása?

Többek között a fenti kérdésekre is választ keresve, a tanulmány a veszélyhelyzettel kapcsolatos tudományos-szakmai diskurzushoz kíván hozzájárulni az elmúlt mintegy kilenc hónap közjogi és jogalkotási dilemmáira fókuszálva, különös tekintettel az Alaptörvény veszélyhelyzetet szabályozó 53. cikkére.

Elsőként az Alaptörvény, valamint a katasztrófavédelmi törvény kapcsolatát és valószínűsíthető ütközését tárgyalom; ezt követően pedig a veszélyhelyzeteket kihirdető rendeleteket vizsgálom. A tanulmány negyedik pontja az Alaptörvény veszélyhelyzetet szabályozó 53. cikkének belső koherenciáját elemzi, majd a veszélyhelyzet(i kormányrendeletek) meghosszabbításával kapcsolatban felmerülő értelmezési problémákat vázoló fel. Az összegzést követően röviden kitérek az Alaptörvény kilencedik módosítására irányuló javaslatra is, amely a kézirat lezárásakor vált ismertté, és amely gyökeresen átalakítja a különleges jogrendre vonatkozó szabályozást, és egyben a tanulmány által felvetett problémák egy részére is megoldást kínál.